

ת"פ 33381/04/20 - מדינת ישראל נגד טלאל אלקרינאוי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 33381-04-20 מדינת ישראל נ' אל קרינאוי

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד סאלי אביטל
נגד	
הנאשם	טלאל אלקרינאוי
	ע"י ב"כ עוה"ד אפרת צרפתי

גזר דין

רקע:

1. ביום 30.07.2019 הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירות **תקיפת שוטר** - לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ו**בריחה ממשמורת חוקית** - לפי סעיף 257(1) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.07.2019 בסמוך לשעה 00:50, בעת שהנאשם שהה בביתו ברהט הגיע לאזור ביתו של הנאשם צוות שוטרים על מנת לאתר קטין שהינו אחיו של הנאשם בחשד לגרימת נזק ואיומים.

השוטרים הגיעו למקום בניידת משטרתית, הזדהו בפני אמו של הקטין והסבירו שהם מחפשים את הקטין. במהלך סריקות השוטרים מצאו את הקטין מתחבא באחד החדרים שבבית, הזדהו בפניו והודיעו לו כי הוא מעוכב. הקטין ביקש להחליף בגדים, והחל לצעוק והשוטר אלמוג ביקש ממנו להירגע.

הנאשם שהיה במקום דחף את השוטר אלמוג מהגרן ומהחזה, הכה אותו באגרופים לראשו וזאת כדי למנוע את עיכוב הקטין. השוטר אלמוג הודיע לנאשם על מעצרו, תוך שהוא מכה אותו באגרופים כדי לנטרל את התנגדותו. בהמשך לכך, הנאשם ברח בריצה מחוץ לבית.

השוטר אלמוג הגיע יחד עם השוטר בן אל הבית בו היה הנאשם, והשוטר בן הפיל את הנאשם על הרצפה. אדם נוסף שהיה במקום ושזהותו אינה ידועה למאשימה רדף אחרי השוטר אלמוג במטרה להבריח את הנאשם מהמקום. השוטר אלמוג הצליח לתפוס את הנאשם ואזק את ידו של הנאשם לידו שלו כדי שלא יברח שוב.

השוטרים הובילו את הנאשם לניידת. כשהגיעו למקום, התקהלו במקום אנשים רבים, אשר החלו למשוך את הנאשם בעוד הוא אזוק בידו של השוטר אלמוג וחצצו בין השוטר אלמוג לשוטר בן. בשלב זה, הצליח הנאשם להשתחרר מהאזיק והחל לברוח. השוטר אלמוג רץ אחריו, הפיל את הנאשם על הרצפה כדי להשתלט

עליו, אך הנאשם השתולל והתנגד למעצרו, תוך שהוא מכה את השוטר אלמוג באגרופים. השוטר אלמוג אזק את הנאשם בכח, במקביל להתנגדותו. בשלב זה אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה רצו לכיוון השוטר אלמוג, משכו אותו במטרה לשחרר את הנאשם, עד שהגיע למקום אדם מבוגר אשר הרחיק את האנשים ונתן לשוטרים להמשיך בעבודתם.

הנאשם המשיך להתנגד ולהשתולל גם כשהובל אל הניידת.

כתוצאה ממעשי הנאשם, השוטר אלמוג פונה באמבולנס לבית החולים שם נבדק וקיבל טיפול רפואי כשהוא סובל מכאבים במקומות שונים בגופו. כמו כן, בסמוך לאחר האירוע התברר כי לשוטר אלמוג חשש לשבר ביד ימין וידו גובסה.

הנאשם נפצע באירוע ונגרמו לו שבר בעצם הבריא ובכך יד ימין.

תסקיר שירות המבחן:

2. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. בתסקיר מיום **18.01.22**, נסקרו קורותיו של הנאשם.

נמסר כי הנאשם בן 23, רווק, מתגורר עם הוריו ביישוב רהט. לדבריו עובד בחברת "מטב" מזה כ-6 חודשים (לא הוצג אישור) בתפקיד שמירה במחלקה הפסיכיאטרית בבית"ח סורוקה. נמסר, כי סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. הנאשם מדווח על התנהלות תקינה בתקופת לימודיו, כאשר לאחר סיומם השתלב בלימודי הנדסאי חשמל במכללה הטכנולוגית בבאר שבע, וכן השתלב בעבודות זמניות שונות עד למציאת מקום עבודתו הנוכחי.

הנאשם מוסר כי בריאותו הפיסית תקינה, אך מבחינה נפשית דיווח על חרדות ודיכאון שהחלו לאחר האירועים שבכתב האישום, בעקבותיהם פנה לקבל סיוע נפשי. הוצגו מסמכים משנת 2019 לפיהם הנאשם מדווח על תסמינים כתוצאה מטראומה שחוהה, הבאים לידי ביטוי בין היתר בהפרעות שינה ובמצב רוח ירוד. הומלץ על טיפול פסיכולוגי ותרופתי. מחוות דעת נוספת נמסר כי מצבו של הנאשם השתפר, מבלי שנעזר בטיפול שהומלץ עליו. הומלץ על המשך מעקב ומעבר לכך הנאשם לא הציג תיעוד נוסף.

הנאשם דיווח על רקע משפחתי נורמטיבי ועל קשר תקין עם בני משפחתו. שירות המבחן התרשם מדמות אב סמכותית ומקושי של הנאשם לבטא את רצונו העצמאי אל מול סמכות אביו. על כך הנאשם מביע תחושות אכזבה ותסכול.

לנאשם אין הרשעות קודמות והוא שולל שימוש בחומרים ממכרים, בסמים או באלכוהול. הנאשם מסר כי אינו אדם אלים וכי נקלע לסיטואציה מסוג זה באירוע לראשונה בחייו.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם אינו מודה בביצועה ואינו לוקח אחריות על מעשיו. הנאשם מתקשה למסור פרטים בנוגע להתנהגותו, מבטא עמדה קורבנית ומדגיש את הטראומה שנגרמה לו כתוצאה מהאירוע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות תקינות ויכולת להשתלבות במסגרות תעסוקה ולימודים. עם זאת, בעל דימוי עצמי נמוך, חשדן כלפי סביבתו ומתקשה במתן אמון. ההתרשמות היא, כי הנאשם שולל רכיבים בעייתיים בהתנהלותו ומתקשה לבצע ביקורת פנימית מעמיקה. הנאשם אינו מבטא מודעות לבעייתיות בהתנהגותו ולא מפגין מוטיבציה לשינוי. הערכת שירות המבחן היא, כי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד.

לאור האמור שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית ובנסיבות אלה אין המלצה על ביטול ההרשעה.

3. בדיון מיום **26.04.22** עתרה ההגנה להפנות את הנאשם בשנית לשירות המבחן. נמסר, כי הנאשם עבר תהליך של הפנמה ביחס לתרומתו לאירוע, כפי שהודה בכתב האישום המתוקן. בית המשפט נענה לבקשה.

בתסקיר משלים מיום **23.06.22** נמסר, כי הנאשם עובד מזה כחודשיים במפעל "מנה" בבית שמש כמפעיל מכונות (לא הוצג אישור). בפגישה נוספת אליה זומן מסר, כי הודה בכתב האישום המתוקן כדי למזער את תוצאות ההליך וכי בכוונתו להמשיך את חייו באופן נורמטיבי וללא הרשעה אשר תפגע בעתידו. מסר, כי הרשעה בפלילים עלולה לפגוע בהתמחותו בענף החשמל וכן עלולה להישלל ממנו זכותו להירשם כחשמלאי מוסמך.

שירות המבחן התרשם כי גם בחלוף הזמן הנאשם מחזיק באותן עמדות, ללא ביקורת פנימית ומשליך את האחריות על האירוע על גורמי אכיפת החוק כאשר מצדיק את התנהגותו כהגנה עצמית. הודאת הנאשם כמו גם הרצון לשוב ולהיפגש עם שירות המבחן נבעה מרצון להשפיע על תוצאת ההליך.

כן נמסר, כי לא נפתחו תיקים נוספים בעניינו של הנאשם.

בנסיבות אלה חזר שירות המבחן על המלצתו הקודמת.

טענות הצדדים לעונש:

4. **המאשימה** הגישה טיעוניה לעונש בכתב [במ/1] וכן השלימה טיעונה בעל פה. המאשימה עמדה על חומרת המעשים שהנאשם הורשע בביצועם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מכך, בהם שלומו ובטחונו של אדם וכן שמירה על שלטון החוק ועל יכולתם של השוטרים לבצע את תפקידם. הנאשם במעשיו פגע בשוטרים בעת מילוי תפקידם ותרם לחשיפתם לסכנות מיותרות.

נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה גבוהה. הנאשם התערב בעיכובו של אחר, התנהג באופן בוטה ואלים כלפי השוטרים, לאחר מכן התנגד למעצרו ואף ברח ממשמורת השוטרים לאחר שנעצר והמשיך בהתנהגותו הפרועה. מעשיו גרמו לחבלות לשוטר.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה המאשימה למספר אסמכתאות:

א. עפ"ג 41480-09-20 **מדינת ישראל - הנאשם הורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר, לאחר שתקף בצוותא עם נאשמים נוספים שוטרים שהגיעו לזירת תאונה בה היה מעורב אחד הנאשמים. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12-24 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. ערכאת הערעור הקלה בעונש ל- 9 חודשי מאסר, נוכח נתוני הטובים וסיכויי שיקומו.**

ב. עפ"ג 11794-12-15 **מדינת ישראל נ' זובידאת ואח' - הנאשמים הורשעו בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ונאשם 3 הורשע גם באיומים. המדובר באירוע בו הנאשמים תקפו בצוותא חדא שוטרים באגרופים ובבעיטות על-מנת למנוע חיפוש ברכבם. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר ועל המשיבים הוטלו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על ידי המדינה התקבל ונקבע מתחם ענישה הנע בין 13-30 חודשי מאסר, והוחמרה ענישתם של המשיבים ל-18 ו-20 חודשי מאסר בפועל.**

ג. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל - נאשם הורשע בתקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו בכך שסירב להוראת שוטרים להזיז רכב ותקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר וחבל בידו של שוטר שלישי. נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.**

5. בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי חלקו של הנאשם מרכזי ועיקרי בביצועה, שכן תקף השוטרים בניסיון למנוע עיכוב של אחר, כאשר כתוצאה ממעשיו נחבל שוטר במכות אגרופים.

בנסיבות אלה המאשימה עותרת לקביעת מתחם ענישה שנע בן 8 חודשי מאסר, הניתנים לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

6. באשר לנסיבות שאינן קשורות בעבירה נלקח בחשבון, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, לקחת אחריות וחסך זמן שיפוטי וכי הינו נעדר עבר פלילי.

בהמשך לתסקיר נטען, כי יש מקום להרתעת היחיד וכן נטען, כי נחוץ מסר של הרתעת הרבים, שכן בית המשפט צריך לתת ידו למאבק בתופעה הקשה של תקיפת שוטרים.

משכך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות ברף הגבוה, מאסר מותנה וקנס.

7. **ב"כ הנאשם** טענה טיעוניה בעל-פה וכן הגישה השלמת טיעון בכתב.

ההגנה הפנתה לכך, שכתב האישום תוקן באופן משמעותי.

נטען, כי גם לנאשם נגרם נזק משמעותי במהלך האירוע.

נטען, כי מדובר באירוע חריג בנוף חייו של הנאשם.

נטען, כי הנאשם נבהל מכוחות המשטרה שהגיעו בשעת לילה מאוחרת לביתו ועל כן התנהג באופן פרוץ ותקף את השוטרים. נטען, כי מדובר בהתנהגות ספונטנית ולא באירוע מתוכנן.

ההגנה עתרה לשקול את ביטול הרשעת הנאשם, חרף האמור בתסקיר שירות המבחן, בכדי שלא לפגוע בעתידו התעסוקתי כחשמלאי. נטען, כי גם אם לא מדובר במקרה מובהק בו צפוי להיגרם נזק קונקרטי לנאשם, מדובר בצעיר בתחילת דרכו התעסוקתית, שהודה בכתב אישום מתוקן ומתחרט על מעשיו.

נטען, כי מידת אשמו של הנאשם באירוע נמצאת ברף התחתון.

נטען, כי במקרים דומים של תקיפה מינורית של שוטרים, מתחמי הענישה נעים בין מאסר על תנאי למספר חודשי עבודות שירות. עם זאת, נוכח המתחם לו טוענת המאשימה, גם אם לא מדובר במקרה של תקיפה מינורית ממש, נוכח מכלול הנסיבות יש להטיל, לחלופין ולכל היותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה יותר.

ההגנה ביקשה בהקשר זה לאבחן את האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה וטענה, כי עניינו פחות חמור.

בנוסף, הפנתה לחלופי הזמן מאז האירוע, לעובדה שמאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים אלא הנאשם התקדם בחייו, סיים את לימודיו ומצא מקום עבודה. צוין, כי הנאשם נדחה מההעסקה בחברות ממשלתיות נוכח התיק הפתוח דבר התומך בפגיעה העתידית הצפויה.

כן נטען, שהנאשם נתקל בקושי ברישום במרשם ההנדסאים עקב ההליך ונדחתה גם בקשתו להתנדב במד"א (צורפו מסמכים).

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה:

א. ת"פ 35838-05-21 **מדינת ישראל נ' אלסאנע ואח'** - נדון בפני מותב זה. נאשמים שהודו והורשעו בעבירת תקיפת שוטר בכך שדחפו שוטרים יחד עם אחרים וניסו למנוע מעצרים של דרושי חקירה. נקבע מתחם עונש הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 8 חודשי מאסר בעניין נאשם 1. בעניין נאשם 2 רף המתחם העליון נקבע כשנת מאסר. נגזרה על הנאשמים ענישה צופה פני עתיד ושל"צ.

ב. ת"פ 45277-10-19 **מדינת ישראל נ' ישעיה** - נדון בפני מותב זה. נאשם שהורשע על-פי הודאתו בתקיפת שוטר בכך שבעט בבטנו ובמפשעתו, והכה באגרופ בפניו של שוטר שהגיע לביתו על-מנת לעכבו לחקירה. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר. משיקולי שיקומו נגזרה על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, פיצוי ושל"צ.

ג. ת"פ 38861-10-19 **מדינת ישראל נ' זענין ואח'** - הנאשמות 3 ו-4 הורשעו על-פי הודאתן במסגרת הסדר טיעון בכך שהצטרפו לבני משפחתם בתקיפת שוטרי בילוש שהגיעו על מנת לבצע פעולת מעצר. מעשיהן כללו דחיפה והכאת פלג גופם העליון של שוטרים שהיו מעורבים במאורע. בית המשפט גזר על כל אחת מהנאשמות ענישה שכוללת 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,000 ש"ח.

ד. ת"פ 34115-10-14 **מדינת ישראל נ' חמודה** - מקרה שדן בעבירות התקהלות וידויי אבנים, נקבע מתחם של מאסר מותנה בנוסף לקנס ועד לעבודות שירות. בהינתן תסקיר חיובי הוטל של"צ.

לסיכום בעניין זה, עתרה ב"כ הנאשם לבחינה נוספת של סוגיית אי הרשעת הנאשם ולחלופין עתרה להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד שלא תפגע בהמשך העסקתו של הנאשם במקום עבודתו, לצד פיצוי או קנס.

8. **הנאשם** בדבריו לביהמ"ש ביקש שלא להחמיר עמו על מנת שלא יפסיד את מקום עבודתו וכן מסר שלא התקבל למשטרה ולצבא ועקב הפרשה דלתות נסגרות בפניו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונם האישי והגופני של אנשי כוחות הביטחון, וכן על שלטון החוק וסדרי משטר תקינים. שמירה על עקרונות אלה מחייבת החמרה עם מי שפוגעים בגורמי אכיפת החוק ומסכלים את עבודתם.

חומרת האירוע במקרה זה באה לידי ביטוי הן בהיבט של סיכול עבודתה התקינה של המשטרה עת הגיעו השוטרים אל המקום על מנת לבצע פעולה חוקית שנדרשו לבצע במסגרת תפקידם. היבט נוסף הוא התנגדות הנאשם למעצרו וברירתו ממשמורת חוקית גם לאחר שנאזק, איזוקו של הנאשם, במצב הרגיל אמור היה להציב גבולות ברורים להתנגדותו ולמעשיו אך במקרה זה הנאשם פעל באופן שלוח רסן וחסר גבולות בהתנהגות אלימה נמשכת שאנשי המשטרה לא הצליחו לרסן אלא בהפעלת כח נמשכת.

העובדה, כי האירוע התרחש כשקבוצת אנשים מתגודדת במקום מסכלת את עבודת המשטרה, והנאשם בתוכן, מלמדת על פוטנציאל הנזק הרב שעלול היה להיגרם כתוצאה מן האירוע.

אכן, בבחינת הנזקים שנגרמו בפועל בית המשפט לוקח בחשבון הן את החבלות שנגרמו לשוטרים והן את החבלות שנגרמו לנאשם.

בעניין זה איני רואה עין בעין עם טיעון ההגנה ולפיו מדובר באירוע שאינו חמור במכלול נסיבותיו. ראו בעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

11. נוכח האמור לעיל מתחייבת המסקנה, כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה זה אינה נמוכה ואין לקבל את הטענה כי מידת אשמו של הנאשם נמוכה: הנאשם אמנם לא תכנן את מעשיו מראש אך במספר צמתים במהלך האירוע הנמשך יכול היה להפסיק את התנהגותו התוקפנית והאלימה, והוא בחר שלא לעשות כן.

גם אם ניתן להבין את הקושי של הנאשם נוכח גורמי המשטרה שביקשו לעכב את אחיו הקטין, תגובתו החריפה והבוטה של הנאשם היתה בלתי מותאמת לסיטואציה וכאמור, נמשכה והתגברה לאורך האירוע.

12. בית המשפט חייב לבחון את המעשים, ואת פוטנציאל הנזק הרב הטמון בהם, בהקשר של מציאות חיינו לה נחשפים בתי המשפט מדי יום ביומו. אכיפת החוק והסדר באיזורים מסויימים במרחב הנגב מחייבת הקצאת משאבים מרובה וחריגה ונטילת סיכון ממשי על ידי גורמי אכיפת החוק בביצוע עבודתם. אירוע שגרתי של עיכוב אדם לחקירה הופך לאירוע אלימות המוני במהלכו נגרמות חבלות לאזרחים ולשוטרים. בתי המשפט חייבים לתרום את תרומתם בהצבת גבולות ברורים לצעירים שפועלים ללא מורא בסיכול אכיפת החוק ובפגיעה בשוטרים.

13. עיון באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים וכן באסמכתאות נוספות מלמד, כי מתחם הענישה הקיים בעבירות מעין אלה נע במנעד רחב והוא מושפע מן הרקע לעבירה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה כגון מידת האלימות שהופעלה, נזקים לגוף ולרכוש שנגרמו.

עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה. לא מצאתי כי הן מתאימות לענייננו בשים לב להליכי השיקום המשמעותיים שעברו הנאשמים שם ונסיבות ביצוע העבירות. אכן, גם במקרה של נאשם שנהג באופן בוטה מתריס וחריג באירוע אלימות כלפי שוטרים, אם עבר הליך טיפולי ושיקומי משמעותי, מכיר בערכים בהם פגע וכשלוו שהביאו אותו לבצע את העבירות, בית המשפט לא יפנה עורף לתהליך שכזה. דווקא במצבים אלה, עצם החזרה בתשובה והנכונות לסוציאליזציה מטיבה ונורמטיבית מובילה לעתים את בית המשפט לתמוך בשיקום ולהעביר מסר מקבל ומכיל - לטובת הנאשם ולטובת החברה בכללותה.

לא כך המקרה שבפניי - שירות המבחן התרשם ממי שנטילת האחריות מצדו היא פורמאלית, ממי שמחזיק בעמדות קורבניות ומאשים את גורמי אכיפת החוק באירוע. הנאשם מרוכז בנזקיו ובצרכיו אינו סבור שזקוק לטיפול ואין לו מוטיבציה לבדיקה משמעותית שעשויה להצדיק התחשבות מיוחדת.

ראו, בהמשך לכך, אסמכתאות נוספות מן הפסיקה:

א. רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** - נאשם שהורשע על-פי הודאתו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בכך שדחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לרצפה. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה - נפוחות ואדמומיות. נקבע מתחם ענישה הנע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל. נגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל למשך חודש ויום אחד לצד מאסר על תנאי. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ב. ת"פ (י-ם) 28190-11-18 **מדינת ישראל נ' זדה** - נאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בתקיפת שוטר בכך שהתנגד בתקיפות למעצרו. הנאשם התפרע, בעט, נשך את ידו של שוטר וניסה לנגוח בראשו של שוטר אחר. כתוצאה מפעולות הנאשם שני שוטרים נפצעו בידיהם. נקבע, כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים ועונשים נלווים.

ג. ת"פ (ב"ש) 20277-09-18 **מדינת ישראל נ' אל עוברא** - נאשם 2 הורשע על-פי הודאתו בתקיפת שוטר בכך שהכה שוטר בפניו ודחף שוטר אחר וגרם לו ליפול ולהיחבל בעת שניסו לעכב את אחיו (נאשם 1) לצורך זיהוי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם, ללא הרשעות קודמות, שירת שירות צבאי בעברו ושיקולי שיקום משמעותיים, הוטל מאסר על תנאי, פיצוי וצו של"צ.

14. נוכח כל האמור לעיל לא ניתן לקבל את עתירת ההגנה, כי מתחם העונש ההולם יכול לכלול עונשים צופי פני עתיד בלבד, בהיעדר שיקולי שיקום משמעותיים במקרים מעין אלה. לאחר שלקחתי את מכלול השיקולים, לרבות הנזק שנגרם לנאשם עצמו באירוע, מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שישה חודשי מאסר, הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

גילו הצעיר של הנאשם והיותו נעדר הרשעות קודמות.

חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים מאז.

הנאשם נמצא בתחילת דרכו התעסוקתית לאחר שרכש מקצוע והוא מבטא שאיפות נורמטיביות.

הנאשם הודה בכתב אישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, כמפורט לעיל, נטילת האחריות ומידת החרטה של הנאשם מוגבלים ולא מדובר במי שנטילת האחריות מצדו שלמה ומלאה.

16. כאן המקום להתייחס בקצרה גם לציפיית הנאשם כי בית המשפט יבטל את הרשעתו. ציפייה זו אינה מותאמת למצב העובדתי והמשפטי בו מצוי הנאשם. גם לו סברתי כי המעשה בו הורשע הנאשם יכול להתאים, מעצם טיבו ונוכח חומרתו, לביטול הרשעה שבדין ניתן היה לשקול זאת רק אל מול שיקולים אישיים ופרטניים יוצאי דופן. כאלה אינם מתקיימים בפני כלל. עצם העובדה כי הנאשם לא התמסר באופן מלא להליך הטיפול, מחזיק בעמדות קורבניות ועסוק במחירים אותם הוא משלם תוך השלכת האחריות על הרשויות די בה כדי להביא לדחיית עתירתו בביטול ההרשעה. ביטול הרשעה הוא אקט שיקומי ממדרגה ראשונה והנאשם אינו עומד, בכל הכבוד, בדרישות הסף.

על מנת לסבר את האוזן בית המשפט מפנה לעניין **חמודה** הנ"ל, אליו הפנתה ההגנה, שם הפגין הנאשם מוטיבציה להשתתפות בהליך טיפולי מתאים, סטודנט לסיעוד שהעלה טענות דומות לגבי פגיעה אפשרית בעתידו, והעתירה נדחתה. ענייננו מקל וחומר.

17. נוכח כל האמור לעיל, עתירת המאשימה לעונש אינה חורגת מגבולות הסביר. יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם.

סוף דבר:

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה אחרת כלפי שוטרים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.